

Kevad kihutab suvesse

Ma ei tea, kuidas teil, aga minul tormab kevad tänavu lausa pööraselt. Vaevu jõudsin märgata oma lemmikaega – hiirekõrvu ja toominate õitsemist –, kui juba õilmitseb sirel täies ehtes. Kord oli mul kolleeg, kes hakkas sirelite õitsemise aegu põdema sügismasendust. See oli tema jaoks märk, et kevad on läbi ning kohe-kohe hakkavad päevad jälle lühemaks muutuma. Ja nõnda ongi põhjamaa inimese lühike armuaeg varsti jälle seljataga.

Olen kindel, et ta pingutas oma kaduvuse kurbusega veidi üle. Samas tasub siiski hoolas olla, et tõepoolest kõik kaunis nõnda mööda ei kihutaks, et ei jõua sellest rõõmugi tunda.

Töö ei lõpe ju iial ning ega aita seegi, kui suvel on ametipostilt puhkus. Siis ootab kodu korrastamist või koguni remonti, aed harimist. Kuhugi peab ikka pressima mõne väikese viisaka reisi ka, olgu selleks siis parasjagu tuju või ei. Et siis justkui on puhatudki.

Ega ma teagi, mis aitaks. Võib-olla tõrts muretut käegalöömist. Julgust jätta oma aseldused mõneks ajaks tõesti sinnapika, arvaku naabrid ja kripeldav südametunnistust mis tahes.

Igal juhul jätkuvalt imeliselt kaunist aega kõigile!

VIVIKA VESKI

LUGEJA KÜSIB

Pojengil varred läebakil

REPRO

Soovin teada, miks pojengil vajuvad varred vastu maad ning lehed tõmbuvad keerdu ja hakkavad kuivama.

Vastab
KADRIN LINNA

Imselt kannatab see pojeng kõige sagedamini leviva seenhaiguse – pojengi-hahkhallituse (*Botrytis paeoniae*) – tõttu. Pealt vaadates ei pruugi esialgu märgata mullapinna lähedal varre mustjaspruuniks värvumist ega sedagi, et võrsealune on pehmenenud või mädaneb. Nii võib esialgu kahtlustada vihma ja tuult, mis veel toestamata puhma laiali on räsinud.

Kahtlaseks muutub pilt siis, kui taim kasv peatub ning noored võrsed närbumad. Tähtis on võimalikult varakult hahkhallituse levikut piirama hakata, et see ei nakataks ka juuremugulaid ega rikuks õitsemist.

Kui haigusele vaatamata on taim jõudnud suureks kasvada, tekivad lehe tippudesse algul suured pruunid laigud. Seejärel lehed kuivavad. Õiepungad pruunistuvad ja kattuvad halli kirmega ega avane. Vihmasel ajal lähevad veel puhkemata õied mädanema, lahtiste õite kroonlehed muutuvad servast pruuniks.

Hahkhallitus levib jõudsalt niiskel jahedal kevadel ja suvel, kui esineb järske temperatuuri kõikumisi. Eriti ohustab ta ühekülgselt lämmastikuga väetatud tihedaid puhmaid raskel märjal või happelisel mullal, kui läheduses kasvab maikellukesi. Seeneoosid kannavad edasi tuul, vihm ja sipelgad.

Kui kahjustus vastab teie poolt kirjeldatule, peaksite ilusal päikesepaiselisel ajal eemaldama varrealuselt pealmise mullakihi ning lõikama haiged taimeosad terve koeni ära. Põletage need. Kui viskate need prügihunnikusse, tekitate aeda nakkuskolde, kus seeneoosid edukalt ületalve elavad. Jätke puhastatud juurekael paljaks, et päike saaks haavu päev läbi kuivatada, seejärel puuderdate neid kohti väävlil või söetolmuga. Kooritud mullakiht asendage puhta liivaga või pan-

ge puhma keskele väike kuhilake kuiva turba ja pulbrilise vaskoksiidkloriidi segu vahekorras 9 : 1.

Veel saate takistada haiguse levikut, laotades mullapinnale lehtpuutuhka või pitsides paika kaaliumpermanganaadi lahusega (3 g/10 l).

Kui peate vajalikuks pojeng sobivamasse kasvukohta istutada või üli-suurt puhmast jagada, lõigake kõik haiguselaigud välja. Siis kastke juurestik kaaliumpermanganaadi lahusesse (5 g/10 l) või kasutage Rovral 50 WP-d (10 g/10 l) või vaskvitrioli (8 g/10 l). Juuri võite puhtida ka kuni 20 minutit kuumas vees (40°) või hoida 1 tund küüslauguleotises. Viimase valmistamiseks peenestage 100 g küüslauku, millele valage ½ l sooja vett (30°). Hoidke segu õhukindlalt suletud purgis 2 ööpäeva pimedas ruumis.

Kuivatatud-kuivanud lõikepinnad puuderdate enne istutamist puusõe või väävlitolmuga.